

Núm. 54 • Any XIII • Desembre 1997

Butlletí dels Lluïsos

Aquesta és la Nit de l'Estel,
duent la més gran Bona Nova...

Centre Parroquial d'Horta

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9 • Tel. 427 73 27 • 08031 Barcelona

nadal

Aquesta és la Nit de l'Amor

*Aquesta és la Nit de Nadal,
la nit que ens fa l'ànima forta;
aquesta és la Nit en què el mal
un vent transparent se l'emporta...*

*Aquesta és la Nit del perdó
per tot qui de cor el demana...;
la Nit en què tota foscor
la Llum radiant s'encomana...*

*Aquesta és la Nit de la Pau
pel que a ésser infant ja comença...;
aquesta és la Nit més suau,
més dolça, més gran, més immensa...*

*Aquesta és la Nit de l'Amor,
amb baf perfumat de Misteri...;
la Nit de més gran resplendor,
d'aquelles que hi ha i que va haver-hi...*

*Aquesta és la Nit de l'Estel
duent la més gran Bona Nova...;
aquesta és la Nit que l'anhel
d'Amor entre els homes es troba...*

*Aquesta és la Nit de Nadal,
la Nit que al món tot agermana...;
aquesta és la Nit en què ens cal
donar-nos les mans, mirant alt,
per fer ja una eterna sardana!*

Joan Bartroli i Bonany

Estrella i pastors

*Ocells de les bardisses,
desvetlleu del vostre son.
¿No sentiu notes puríssimes
d'un rossinyol per tot el món?*

Les fulles daurades cauen lentes; no fan soroll ni es lamenten. Dintre del bosc, els blauets floreixen; som a finals de tardor. En el fondals de nostres carenes descansen les rosades; brillen com valuoses perles fulles que ploren, platejades.

Arboços airosos llueixen arracades vermelles; farigoles i romanins perfumen els solitaris camins. Mare de Déu, com s'escurça el temps! S'apropen els dies familiars, d'il·lusionats verds, moises, brancatges del avets i flor florja i fina dels marfulls.

Els meus tradicionals pomells de galzeran, amb boletes vermelles com gotes de sang, em recorden els meus passats Nadals, visions amb fe i respecte del naixement del Fill de Déu.

En una humil vall acinglerada, tota la vegetació es veu perlejada; la pura resplendor d'una estrella fou llum de la vida de l'Infant. Una llum misteriosa seguia buscant i despertant els senzills pastors. La quietud del clos adormit desperta les ingenuïtats dels vells i joves pobrics humans, canten tots els rossinyols com si els encalcés nova primavera. La clara nit dels immortals resplendors, com missatge enviat del llunyà cel, acompanya els rústics pastors pels seus camins amb arbres coronats de gebre i gell!

En un marge abandonat, terra aspra d'argelagues, una vella brancada tota airosa, treu unes poncelles d'un groc pur, bell i enciser.

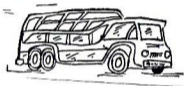
Al·leluia! Bella i santa Nit de Nadal! Que la pau i l'amor siguin sempre entre nosaltres.

Miquel Campmany

excursions

Una sortida nostàlgica

En primer lloc, ens dirigirem cap al Maresme per tal de fer una visita al Parc de les Aus, instal·lat a Vilassar de Mar, on hi ha un magnífic zoo d'aus, moltes d'elles d'origen tropical. El temps no ens va acompanyar gaire i els fotògrafs no ens permeté gaudir, tot i que hi havia prou motius per fer-ho.

Després, ens traslladarem a Alella, una petita vila d'una comarca antigament bastant integrada en la producció vinícola,

i que avui, com totes les poblacions del Maresme, i, en general, com totes les poblacions costaneres, es dedica exclusivament al turisme i a les grans urbanitzacions i segones residències.

No obstant això, Alella conserva encara vestigis d'aquell encant de vella dedicació camperola i sobretot vinícola, tal i com poguérem comprovar en els resquicis de petits conreus d'antigues vinyes i sembrats de petit conreus hortícoles.

El motiu era la visita de l'antiga masia Can Magarola, convertida en Museu i Casal del Vi d'Alella, on els components de l'expedició, la majoria descendents d'Horta i les seves rodalies, i molts dels quals recorden la dedicació i fins i tot la participació directa i personal en activitats pròpies de la verema i l'elaboració del vi.

Hi havia aquelles velles botes, portadores, mesures, tisores, premses, etc., i molts dels estris que nosaltres mateixos havíem fet servir de petits quan anàvem a collir i trepitjar raïm de les vinyes properes a les nostres llars.

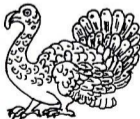
Una visita molt interessant i també, com deia, nostàlgica.

En Pau

La Junta Directiva i totes les
Seccions dels Lluïsos d'Horta

us desitgen

Bon Nadal
i Feliç Any Nou

Ricard Terrades i Mut

Ricard Terrades i Mut, nascut el 16 de juny de 1945, és actualment el soci núm. 54 dels Lluïsos d'Horta.

En Ricard Terrades és el fill petit d'en Josep Terrades, el lampista popular d'Horta que havia donat moltes hores de la seva vida a aquest Centre Parroquial, arreglant llums i fent tota mena d'altres feines.

En Ricard ha trobat la segona casa aquí, als Lluïsos. És un personatge conegut de tothom. És formal i treballador com ningú. Entén de música i sobretot de cinema. És un imitador de Joan Capri. En sap un niu, de frases del famós Capri. Mentre hi hagi en Terrades entre nosaltres, no l'oblidarem pas, aquell genial recitador de monòlegs humorístics.

Però ara volem parlar d'en Ricard. Li cedim la paraula.

—Comencem, com deia en Capri. Vaig néixer a la clínica de Santa Madrona —ho diu la mare— i he viscut sempre al mateix lloc: Chapí 61. Conec a tothom.

—Els veïns més coneguts i que tractes més, quins són?

—En Ferran Bayès i la Maria Rosa Bonany, amb els quals he fet comèdia als Lluïsos ara, de gran. He pres part en *El rei que no reia* i en totes les que es fan per les festes de Sant Lluís.

—Les teves aficions?

—El cinema, escoltar música —una mica de tot— i les sardanes. Ara sóc de la junta del grup Sardanista d'Horta, des de fa uns tres anys, que la van renovar. M'hi van incorporar perquè conec força l'intrínquil: autors, cobles i títols. Tinc moltes

gravacions des de fa molts anys. Quan era petit les escoltava per ràdio els diumenges al matí. Ràdio Miramar. Quan en feien a Horta anava a totes les ballades a mirar. El senyor Miquel Bonet era el president. També recordo el senyor Manel Bel i la germana d'en Pates, la Tuies, que ballava molt bé.

—I tu, no en balles?

—Sí que en ballo. I sé comptar-les. Després del tiratge

de les sardanes, acaben en senassos o parells i s'ha de fer un "tres" o un "dos, tres".

—Parla'm del cinema. Tu ets sempre a la cabina el cinema dels Lluïsos.

—Fer funcionar els projectors de cine va ser una cosa casual. Venia el senyor Escuté amb les màquines. Ho portava tot. Un dia va venir un substitut i em va demanar si el volia ajudar i jo vaig dir: "Per què no?" Ell projectava la pel·lícula i jo

havia de vigilar els carbons, que no s'apaguessin. Amb aquella màquina no es podia passar la pel·lícula sencera d'una tirada. L'operador feia el canvi de bobina.

—Com es feia?

—Al final de cada rotllo es doblegaven uns 10 metres de pel·lícula, s'empalmava amb l'altre rotllo i continuava la projecció. Els rotllos antics sols duraven 20 minuts i s'havia d'estar molt alerta. Ara són rotllos grans, en els quals cap tota una pel·lícula.

—Què més fas a la cabina? Hi estàs sol?

—Ve en Jaume Caminal abans de començar i en acabar la pel·lícula per rebobinar-la. Araestic fixo jo sol. Abans venia l'Enrique, i entre els dos fèiem la feina, amb dos projectors. Però ara, amb una sola màquina de làmpada especial ho puc fer tot sol. No cal vigilar res. Ja aguenta prou.

—Quantes vegades hi vas, a la cabina?

—Tots els dissabtes i diumenges que hi ha sessió de cinema.

—Què me'n dius, de les pel·lícules que passeu?

—Ara, darrerament, ha millorat una mica el repertori. És més actual. Hem fet *Independence Day*, que va venir a veure força gent interessada, grans i petits. Com que no feia gaire que s'havia estrenat a Barcelona, va cridar l'atenció. Hem fet *Speed 2*, i farem *Volcano*, que es pot dir que gairebé és una estrena.

Sant Lluís 1992. «D'aquesta aigua no en beuré».

—Quines t'agraden, a tu?

—Les d'acció, les policiaques, les còmiques, els westerns, i les fantàstiques de ciència ficció en les quals sempre hi ha molt de *truco*, d'efectes especials. M'agraden molt.

—Què et sembla el Centre Parroquial?

—Bé. Amb les juntes que han dirigit la Carne Oliva i ara, amb l'Enric Roig, la cosa ha millorat bastant. Abans sempre hi havia jovernalla corrent pel vestibul o asseguts

als graons de l'entrada, que molestaven molt. Ara hi ha més tranquil·litat. Al bar hi ha un ambient familiar.

—*I de les seccions?*

—M'avinc amb els de l'Esbart. Puc parlar amb els dansaires i m'ocupo de posar ordre a l'escenari quan actuen els petits. Jo no he ballat mai ballets, però

m'agraden molt les actuacions dels juvenils i les del cos de dansa. Del teatre juvenil... ehem!..., haig de confessar que no entenc les obres que fan. Tot ho diuen a crits. M'agradaven més les d'abans. Tenien més argument i s'entien més. He anat en alguna de les excursions. És distret. Pots conèixer altres llocs i altres gents.

—*Recordes alguna anècdota viscuda entre les parets dels Lluïsos?*

—Una vegada vaig fer de presentador d'un festival de flamenc d'una penya del Carmel que van actuar aquí al Centre. Ells ja portaven un presentador, però com que actuaven bastanta colla, ens vàrem repartir la feina.

—*Que parlaves l'andalús?*

—No, dona. Jo parlava en castellà normal. Eren uns artistes molt tractables.

—*Estàs content de ser entre nosaltres, als Lluïsos?*

—Sí. Passo bé les tardes, puc col·laborar i tinc molts amics. Tothom em tracta bé. Els meus millors amics són la família Caminal, tu també, en Coma, en Roig, els de l'Esbart... En fi, tots sou els meus amics.

—*Unes paraules per acabar?*

—Desitjo a tothom unes bones festes de Nadal, i bona sort per al 1998.

Dora Serra

bitlles

Bitlles catalanes

El joc de bitlles, profundament arrelat a tot Catalunya en el passat i avui en fase de recuperació, té els seus orígens en els més allunyats temps i en les civilitzacions més diverses.

Pel que fa a Catalunya, els documents més antics que es conserven sobre aquest joc daten dels anys 1376 i 1402, el primer de Torroja i el segon d'Igualada, els quals deixen constància del fet de la seva pràctica.

Amb l'adveniment de la dictadura franquista, el joc sofrí una sobtada decadència que en molts llocs suposà la quasi total desaparició. Al caire dels anys vuitanta, aprofitant el canvi de règim, el joc retrobà el seu lloc i es produí un reviscolament general.

El joc, simple i espectacular, té per objectiu tombar cinc de les sis bitlles de què consta. Per fer-ho, el jugador llança fins a tres bitllets des d'una distància predeterminada.

Un joc obert a tothom. Grans i petits, homes i dones, tothom pot practicar les Bitlles Catalanes. Una colla d'amics, en família, només cal tenir un joc de bitlles i una explanada, preferentment de terra, i ja es pot jugar. Cal combinar força i punteria per tal de superar-se a cada tirada, mantenir ferm el pols i saber-se concentrar.

Les Bitlles Catalanes van ser un joc de carrer per a tothom. Avui, ja convertides en un esport federat i reglamentat, les Bitlles Catalanes no perden el seu caire tradicional i popular que fa que formin part de la nostra cultura.

No ho dubteu, cal conservar i promocionar les Bitlles Catalanes.

Les Bitlles Catalanes a Barcelona. Va ser el novembre de 1987 i gràcies a l'empenta d'en Gaspar Aguayo i altres, que es fundà el Bitlles Club La Cava-Guinardó 87 i es recuperaren de forma organitzada, les Bitlles Catalanes a les comarques barcelonines.

Fins l'any 94 aquest va ser l'únic club barceloní i havia de participar a les competicions organitzades a les comarques del sud de Tarragona, amb el cost i dificultats que això comportava. L'estiu d'aquell any es fundà el Club Bitlles COP del Carmel i s'organitzà la primera Lliga Territorial de Barcelona de Bitlles Catalanes.

Poc després de començada la competició, s'hi afegí un tercer club, el club de Bitlles Siuranenc d'Horta, que hi participà amb un equip, pels tres que presentaven els altres dos clubs. Així, doncs, amb set equips es disputà el primer Campionat de Bitlles Catalanes de Barcelona. Curiosament, els tres clubs eren del districte barceloní d'Horta-Guinardó.

Després de tres anys i tres lligues, sembla que els esforços dels clubs barcelonins estan donant els seus fruits i per a la quarta lliga territorial de Barcelona ja hi haurà un club de Santa Perpètua de Mogoda, un altre de Viladecans i un tercer club a Horta (Barcelona), i sembla que les

Bitlles Catalanes també tornen amb força a Martorell.

Cal confiar que aquest augment de practicants farà augmentar també l'interès de les institucions i dels patrocinadors perquè algun dia —ben aviat, si pot ser— sigui ben normal veure gent practicant el joc/esport de les Bitlles Catalanes a les comarques de Barcelona com ja ho és a les de Lleida i Tarragona.

Fem una partida. Si tenim un joc de bitlles (6) i bitllots (3), una explanada de terra i ganes de passar-nos-ho bé, ja podem jugar.

Una partida consta de 9 tirades per jugador dividides en 3 rondes de 3 tirades. A cada tirada, es poden llançar d'un a tres bitllots.

Plantarem les bitlles en dues fileres de tres columnes, separades entre elles tenint en compte que ha de poder passar el bitllot més gros sense tocar-les.

La distància de tir serà d'11,5 metres per als homes i de 9,5 metres per a les dones, a partir de 15 anys. Els més petits poden fer-ho de més a prop, segons la seva força.

Recordeu que l'objectiu principal es fer "bitlla", tombar cinc de les sis bitlles, i per tal de saber qui guanyarà la partida, puntuarem les tirades d'aquesta manera:

Cap bitlla tombada	0 punts
1 bitlla tombada	1 punt
2 bitlles tombades	2 punts
3 bitlles tombades	3 punts
4 bitlles tombades	4 punts
5 bitlles tombades	10 punts
(Bitlla)	
6 bitlles tombades	6 punts
(Llenyal)	

En cas d'empat a punts, guanyarà el jugador que hagi fet més "Bitlles". Si seguim empatats, farem una altra ronda de tres tirades.

Toni Solé

fotografia

Concurs, veredictes, nou curs

El passat mes de setembre, amb motiu de la Festa Major d'Horta, se celebrà el XXXV Concurs Nacional de Fotografia, Trofeu "Lliri de San Lluís".

"Trenta-cinc anys de labor imparable al servei de la fotografia —llegim en un magnífic llibret editat com a resultat de dit concurs— aquest món real i màgic alhora, ja que el joc d'ombres i llums ens estimula a éssers creatius i plasmar la bellesa d'una realitat de vegades massa prosaica.

"Agraïm la col·laboració de tants participants d'arreu del país que, any rere any, responen a la nostra convocatòria i fan possible que el nostre concurs tingui un relleu d'alta qualitat."

Veredictes. El jurat de dit concurs — compost per Jaume Estapé Aliaga, de Foto-Cine Mataró; Lidia Llacer Felez, de

l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, i Pere Marrugat Carol, de l'Agrupació Fotogràfica de Gavà— va emetre per majoria el següent veredictes:

Obres presentades: 204. Obres acceptades: 201.

Premi d'honor. Col·lecció de Sergio Tello Soler, de Montcada i Reixac.

Primer premi. Títol "Màscara". Antoni Pastor, de Viladecans.

Segon premi. Títol "Foto Nº 1". J. Ochoa, de San Fernando.

Terçer premi. Títol "Lace V". Miquel David, de Manises.

Classificació social

Primer premi. Títol "Eva II". Eva Barbero.

Segon premi. Títol "Paisatge III". Jaume Caminal Serret.

Terçer premi. Títol "Fumeral II". Carme Ballester Piqué.

Nou curs. El curs 1997-1998 ha començat puntualment el mes d'octubre i, de moment, segueix idèntica trajectòria que el darrer any.

Els temes fotogràfics "obligats" per als pròxims mesos són:

Segon Premi Social / Jaume Caminal i Serret

Octubre, *paisatge*. Novembre, *nens*. Desembre, *marina*. Gener, *xemenies*. Febrer, *fanals*. Març, *festes populars*. Abril, *rius*. Maig, *nocturn*. Juny, *retrat*.

S'ha de presentar el tema lliure i també, si es vol, una fotografia en color.

Projectes. De projectes, n'hi ha, però no estan concretats. Esperem que per al pròxim BUTLLETÍ tinguem més notícies per comunicar.

Grup Fotogràfic d'Horta

Una exposició

Hem tingut la sort de poder exhibir una mostra de l'art fotogràfic de José Julián Ochoa Martínez al nostre local social del C.P.H. amb el títol de "Cuba".

És extraordinari l'art del fotògraf per impressionar-nos amb unes imatges de

gran simplicitat, però de fortíssim impacte: una habitació de parets encrostonades i una dona mal habilitada; un llit de ferro amb màrrega rònega i un vell de pell arrugada; un cotxàs americà tot tronat i un nen feliç mig nu...

A José Julián Ochoa l'interessa l'*home*. Es nota. Sap captar l'ambient i el fa viu perquè hi posa *humanitat*.

Julián Ochoa és un fotògraf gadità professional que ha exposat la seva obra al nostre país, a l'Estat Espanyol, a Europa i Amèrica. Té fotografies exposades a *New Look*, *Arte Fotogràfico*, *Diorama*, *Nuevo Mundo* i un llarg etcètera. Ha estat premiat a Atenes, Xipre, Götterborg, Praga i Espanya... És professor de fotografia en centres oficials, instituts... Com veieu, tota una celebritat.

Per molt anys, don Julián, i gràcies.

D.S.E.

Grup Fotogràfic d'Horta

Llegim novel·les

Les alumnes de català de la secció de Manualitats continuen llegint llibres, entre els quals les novel·les ocupen un lloc preferent.... Heus ací els corresponents comentaris:

No sé si casarme o comprarme un perro, de Paula. Tusquets Editores. Colecció Andanzas. 2a edició, abril 1996. Preu: 2.000 pessetes.

Paula nasqué a Buenos Aires el desembre de 1958. Estudià periodisme i lletres. *No sé si casarme o comprarme un perro* és la seva primera novel·la. A l'Argentina va per la cinquena edició, gràcies a un públic primer sorprès i ara entusiasta.

És un llibre que primer et fa somriure per la seva ironia i després et porta a l'infern. La seva prosa és dura i poètica alhora. Punyent en tot moment.

"Un matí, després de tantes desesperances, un desig irreprimible de viure ens anunciarà que tot s'ha acabat, que l'angoixa no té més sentit del que pot tenir la felicitat", és el pròleg d'Albert Camus.

"És la història d'uns amics... Però no és la història d'una amistat; és la història del món, però tampoc no ho inclou tot... És la història d'uns éssers en el món, i un fragment, un detall. No és la meua història ni la teua, lector, però podria ser la de qualsevol."

Així comença aquesta novel·la, ben

escrita, amb amor, molt amor, amb humor, punyent.

Aquí teniu una mostra:

"Persones buscades. Es convoca un home que pugui competir amb un esvelt gos llebrer per l'amor d'una dona.

"El llebrer té sentit de l'humor; és alegre, independent, senzill i net. Sap demanar, mai exigeix res, li agrada veure pel·lícules en la foscor, sortir a caminar en silenci. És sociable, però no massa; valent, però no agressiu; no és cerimoniós ni espera grans coses de ningú, però és incondicional."

"Cris era la meua única companyia (home o dona, tant se val) que vivia en el meu cor. Sentia que jo era per a ell Joana molt clarament i així era molt estimable. Jo em sentia tan estimada per Cris que

pensar el món sencer sense ell era quasi tan impossible com pensar la meua pròpia mort."

No sé transmetre'm si no és posant algunes de les frases de la novel·la, i, així i tot, no crec pas haver-ho aconseguit. Et fa somriure i alhora és tan crua, tan maca, tan dolça, tan trista.

Pot ser que us vinguin ganes de llegir-la. A mi m'ha agradat molt i als que conec que l'han llegida, també.

Montserrat Jaimejuan

La ciutat de l'alegria, de Dominique Lapierre. Editorial: Seix i Barral.

Aquest estiu no he tingut gaire temps per llegir, però un dels llibres que m'ha ajudat a passar l'estona ha estat aquest: *La ciutat de l'alegria*.

És un gran llibre per a conèixer el drama que pateix Calcuta, una ciutat pobra i plena de malalties, on la gent s'uneix més per ajudar-se i fins i tot comparteixen les sobres del menjar que troben pels carrers. També ajuda a conèixer la tasca que duia

a terme la mare Teresa.

Després de llegir-lo, ens adonem de la riquesa que tenim tots aquells que gaudim d'un sostre per protegir-nos de la pluja i d'un plat calent a taula.

Pilar Jiménez

El manifest negre, de Frederick Forsyth. Editorial Plaza Janés. 518 pàgines. Preu: 2.800 pessetes.

"Era l'estiu en què el preu d'una barra de pa va arribar a un milió de rubles..."

Aquesta frase ens introdueix en la convulsiva Rússia de 1999. La que en altre temps fou una superpotència, ara sotsobra en un mar d'hiperinflació, caos econòmic i criminalitat.

Les eleccions s'aproximen i una sola veu carismàtica ressona en tot el país. Igor Komanov, líder dretà, promet reformar la moneda, acabar amb el crim, eliminar la corrupció i tornar la glòria a Rússia. Però els dirigents occidentals es veuen commocionats quan arriba a les seves mans un document secret del qual es desprèn que Komanov no és el salvador de la nació, sinó un nou Hitler. Oficialment, Occident no hi pot fer res, però un grup de prohoms angloamericans decideix no quedar-se creuats de braços veient com la història es repeteix.

Aquesta novella de ficció ens porta de ple en l'intricat realisme polític, intriga a doll en una trama que talla l'alè.

Josefina

De teves a meves, de Pere Calders. Col·lecció El Mirall i el Temps. Editorial Laia.

El meu autor preferit de literatura en llengua catalana és Pere Calders. En aquests moments tinc a les mans un llibre de contes seu que es diu *De teves a*

meves. Jo, personalment, penso que Calders és un escriptor que ens fa passar de les fantasies a les realitats sense adonar-nos. Ell ho fa tan fàcilment que fins i tot es creu tot el que escriu.

Pilar Giménez

nous socis

Em dic

Marta Miró i Llorente

Vaig néixer el dia 31 de juliol de 1997 i sóc sòcia dels Lluïsos d'Horta des d'aquell mateix dia, amb el número 917.

esbart folklòric

Homenatges en l'Esbart

Hi ha una paraula que resumeix i expressa l'esperit i tarannà de l'Esbart Folklòric d'Horta d'aquest any: Homenatges.

La música i la dansa és el mitjà pel qual els dansaires, tot interpretant històries i rituals de les nostres tradicions, honoren el nostre país. Si de la mar i la terra parlen les danses populars catalanes, indirectament d'elles ara escriurem a través dels homenatges, festivals i actuacions fets recentment pel nostre Esbart.

Cinquantenari

Al mes d'abril vàrem concloure els actes del 50è Aniversari de la fundació oficial de

l'Esbart Folklòric d'Horta. Ha servit sobretot per recordar altres temps, per retrobarments, per reforçar el lligam entre l'entitat i el barri... i principalment per revifar el present, tot preparant l'avenir. Fou una excel·lent oportunitat per demostrar l'afecte, respecte i admiració a tantes persones: des dels primers dansaires i grans mestres —Rigall, Campmany, Castells— fins al darrer ballador.

Diada i Festa Major

L'11 de setembre l'Esbart actuà per les Festes de la Verema a Sant Sadurn d'Anoia. El Grup de Pares i el Cos de Dansa realitzaren un ampli recital de balls a la plaça de la vila. Foren molt aplaudits i particularment les danses de la Verema i de la Piada causaren un gran impacte.

El 17 de setembre, el Grup de Pares intervingué, junt amb d'altres grups, en un festival de dansa, cant i poesia en la plaça de Santes Creus amb motiu de la Festa Major d'Horta, fent així honor al

nostre veïnatge i a l'eslògan: "Portem l'Esbart al barri".

L'Esbart, de noces

Un bonic i emotiu homenatge rendí l'Esbart el 12 de setembre als seus dansaires del Cos de Dansa Jordi Rodríguez i Mari Toni Roselló el dia de la seva boda. Tota la vida vinculada al nostre Esbart i a la Casa... Sí, se'ns ha casat l'entranyable Lluquet dels Pastorets, a Sant Vicenç de Montalt. A la festa, el cos de Dansa ballà pels seus companys i ells ben gustosament s'hi afegiren, com ho mostra la foto de la pàgina anterior. Moltes felicitats a ells, als seus pares i familiars. "Que un dia creixi la família de dansaries...!"

80 anys de l'actual temple

El passat 19 d'octubre, commemorant aquesta efemèride, després d'una Missa Solemne presidida pel bisbe Daumal i mossens que han servit la parròquia al llarg de tants anys, el Grup de Pares ballà per a la feligresia a la pista annexa als nous locals parroquials.

Sorpresa, sorpresa

Com tants dies, en Daniel Comas s'adreçava al Centre per treballar. Poc podia imaginar que aquella nit seria màgica. Era el vespre del dia 11 de novembre. La Junta, dansaires, socis, familiars i amics li havien preparat una festa.

Quan ell entrà al teatre, veié un munt de companys que l'aplaudien i més encara, amb la presència, li manifestaven aprecí i reconeixement. En Daniel, col·laborador infatigable del Centre i de l'Esbart tants anys, recollia així l'agraïment i l'afecte de tots.

En Ferran i la seva esposa Maria Rosa presentaren el programa. Primer, s'escenificà un número musical de gishes

de l'obra *El Mikado*, la qual no fa gaire que es representà al Centre, i en Daniel com a actor. Entre les ballarines hi havia la seva esposa, Aurora. A continuació, el cos de Dansa ballà Gitanes del Vallès per finalitzar amb un acte dels Pastorets. Se li oferiren obsequis i una placa commemorativa. Si especial fou la festa, significatiu era el dia: complia 60 anys i la jubilació! Per molts anys en companyia de tots!

Més homenatges

La nit del dissabte 15 de novembre i al Centre hi hagué un festival en honor del coreògraf Joaquim Navarro. Amb el teatre ple, actuaren els Esbarts: Dolça Catalunya, Centre Moral de Gràcia, Millet ex-dansaires i Cos de Dansa del nostre Esbart. En Joaquim ha dedicat la seva vida a la difusió del folklore català i com a coreògraf ha creat un bon nombre de danses. A ell devem algunes actuacions i sortides a l'estranger com la de Noruega.

La tarda del diumenge 23 de novembre i al Foment Hortenc, se celebrà el XIV Festival d'Exaltació del Folklore Català amb la participació dels cossos de dansa de l'Esbart Montserratí i del nostre, molt ben acompanyats per la cobla Ciutat de Terrassa.

A la mitja part es féu un homenatge a la memòria del mestre Josep Maria Castells, en commemoració del centenari del seu naixement. En Ferran Bayès recità versos escrits pel mestre. Ens emocionaren, ja que estaven amarats d'una fe profunda i d'un amor ben gran a la nostra terra i a tots. Es demanà que un carrer d'Horta dugui el seu nom. L'Albert Batlle, en el seu parlament, digué que feia la proposta. Montserrat Castells, filla de l'homenajat, rebé una placa record d'aquest acte.

Notícies breus

La Sra. Regina Torreblanca és, des del mes de maig, la mestra del cos de dansa i

directora de l'Esbart. Li desitgem molt d'èxit per bé de tots. I val a dir que el cos de dansa està molt il·lusionat i motivat. Noves danses i coreografies s'aniran presentant a les properes actuacions.

Unes paraules d'agraïment als mestres Joana Fernández i Martí Aranda que deixen, respectivament, la direcció dels grups Infantil i Juvenil, després de molts anys de plena dedicació. Donem la benvinguda a la nova mestra d'aquests grups: Anna Via.

I ja per finalitzar dir que un any més tot l'Esbart prepara el Festival de Nadal que us oferirà el proper diumenge 21 de desembre a partir de les 17.30 hores. Tots hi sou convidats.

La darrera actuació de l'any serà al Saló de la Infància i la Joventut amb els grups Preparatori, Infantil i Juvenil.

Arriba Nadal i amb ell l'Estel de Betlem, portador de Pau i amor a tota la humanitat. Cal acollir-lo al nostre cor i serem estels, llumetes de bondat, joia i estimació. Donem a Jesús nat a una establia el nostre millor homenatge. I, en nom de l'Esbart, desitgem un Sant Nadal 1997 i un Bon Any 1998 per a tots.

Albert Maymó

aula de català

Carta a una amiga

Estimada Montserrat, Em sap força greu no haver vingut aquest octubre a visitar-te al teu poble i, en particular, a casa teva, ja que per mi tu ets la millor amiga. Amb tu puc parlar de tot. Saps escoltar com ningú. En la teva companyia em sento segura i protegida. He procurat no demanar-te mai res, i et dono gràcies pel que he rebut.

El motiu de no venir a veure't és simplement... un casament (?!). Un casament al qual no vaig anar, ni tan sols a veure't. Ni tan sols hi estava convidada.

Ja ho veus, estimada amiga, no vaig poder gaudir de la teva companyia, ni fer una passejada pel teu bell poble. Això no obstant, confio que aviat ens veurem per poder fer-te una gran besada i agrair-te una vegada més que siguis la patrona dels catalans.

Adéu, Verge Moreneta de Montserrat, fins aviat.

Aula de Català

A mitjans d'octubre

Ja som a mitjans d'octubre. Cronològicament és la tardor. Qui ho diria? Fa calor d'estiu, les gelateries fan bon negoci, però, si el temps no canvia, seran les castanyeres qui no en faran, ja que, amb la temperatura actual, no ve gaire de gust escalfar-se les mans amb una paperina de castanyes acabades de torrar.

A les botigues de roba d'hivern, els jerséis s'amunteguen als prestatges, tot esperant que arribi el fred. Aquest fred que sembla que s'hagi quedat adormit en algun racó del planeta. O potser no dorm. Potser senzillament s'ha cansat de la rutina i ha decidit actuar de forma diferent i venir quan li sembli bé.

Diaris, revistes, televisió no paren de dir que som a les portes d'un nou segle, que portarà molts canvis, i el fred deu haver pensat: "Per què no començo a fer-ne jo, de canvis?"

Àngels Ballobar

raconet infantil

La Carmina no ha pogut donar-nos material per al Raconet del Soci Infantil. En aquest BUTLLETÍ la suplim amb un conte de la Dora Serra il·lustrat per la nena de nou anys Esther Moron i Font, filla de la Montserrat. Fins aviat, Carmina.

El gegant

Allà pels plans d'en Bas, a la zona d'Olot, prop de Joanetes, hi vivia un gegant molt golafre i poc treballador que només pensava en aprofitar-se dels pagesos. Cada dia repassava algun

galliner i es cruspia mitja dotzena de gallines i un parell de pollastres. De segon plat, s'atipava d'ous, i per beguda escurava la llet de totes les vaques. En acabar l'àpat, s'ajeia sota els roures i dormia com un plom.

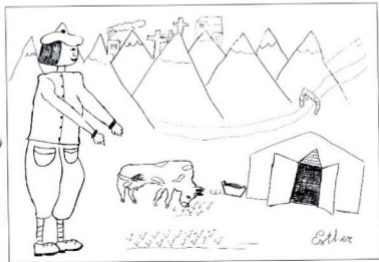
La terra feia com un sot allà on el gegant s'ajeia, perquè pesava massa, i així anava deformant la plana que ara semblava una mar encrespada.

Els pagesos estaven esverats i no paraven de rumiar com podien fer-s'ho per treure's del davant aquell gegantàs tan gandul i tan golafre.

—I si ens poséssim tots d'acord i li donéssim unes bones garrotades? —deia un.

—No em sembla bona idea —responia un altre. —Només que allarguem una mà ens prendrà tots els garrots i encara rebrem nosaltres.

—Podríem construir una muralla entorn

dels nostres camps i de les nostres masies i així no podria passar! —proposava un tercer.

—El ho destruirà tot a cops de peu, si s'enfada.

Rumia que rumiarà fins que se'ls va acudir una idea més refinada.

—Prepararem un safareig ben gran i l'omplirem de la llet que munyirem de les nostres vaques. Abans, però, haurem arreplegat la collita de cascalls que, ben trinxats i afegits a la llet tenen el poder de fer venir una son molt profunda. Quan el gegant haurà fet el seu àpat i vegi tanta llet, de segur que no empaita cap vaca, que això és cosa de molta paciència i molta feina i, amb la mandra que porta, trobarà la cosa més fàcil de beure's la llet del safareig. Quan hagi begut, quedarà adormit...

—I després?

—Després serà la nostra!

A cau d'orella es van comunicar la seva estratagema, no fos cas que el gegant escoltés la conversa i no poguessin dur a terme el seu pla.

Tot el poble de Joanetes i tots els pagesos de la rodalia es posaren a la feina i, en menys d'una setmana la bassa per la llet ja estava construïda i la collita de cascalls a punt per a preparar el filtre de la son.

El dia que el gegant veié aquell bassal de llet, va riure satisfet.

—Ah! Ah! Ah! Avui no caldrà empaitar vaques. La feina ja l'han feta aquests babaus!

Després de menjar gallines, pollastres i ous, s'acostà al safareig i, a galletades, va anar-se empassant el líquid blanquinós i espès. Va notar un gustet picant, però no hi va donar importància. Ni per un moment

se li acudí que aquells pagesos li poguessin preparar un parany amb el filtre de la son.

Amb la panxa ben plena i la llet regalimant-li pels bigotis, va fer un badall, es va ajeure allà mateix i aviat roncava com un garrí. Els cascalls començaven a fer el seu efecte.

Tos els vilatans s'anaren acostant cautelosament al gegant adormit. L'alcalde en persona el va punxar en una cama per assegurar-se que dormia del tot i veient que no reaccionava, començaren la tasca de colgar-lo amb sacs de terra i rocs de tots els tamanyos, des dels peus fins al coll. Tants i tants de rocs amuntegaren que allò ja no era un home, sinó una enorme muntanya.

Quan el gegant es despertà li fou impossible treure's del damunt tot aquell pedregam. Va quedar emprisonat per sempre. Feia uns crits ferotges, esgarriñosos. Els pagesos deien:

—Ja callaràs! Per més que cridis, d'aquí no sortiràs! Calma, amic. Millor que segueixis adormit!

El gegant es va morir d'asfíxia. Encara jeu sota els rocs.

Els pagesos pogueren respirar tranquils i recuperar la calma i la tranquil·litat

La muntanya segueix dempeus i li diuen Puigsacalm.

Des del Cabrerès podeu veure la cara del gegant, amb grossa barba i espesses celles.

Les nits de lluna plena, hi ha qui sent uns udols estranys que semblen sortir de les entranyes del Puigsacalm.

Deuen ser del gegant que gemega.

Dora Serra

tennis taula

Per ara anem bé

El mes d'octubre hem començat una nova temporada en la qual participen 35 jugadors nostres en les lligues de:

- Primera Nacional,
- Tercera Nacional
- Segona Provincial
- Juvenil
- Veterans

Ja portem dos mesos de competició i tant l'equip de 1a Nacional com el de 3a Nacional es troben a la meitat de la classificació. L'equip juvenil lidera la seva categoria sense haver perdut cap partit.

En canvi, els equips de 2a Provincial i Veterans es troben a la cua de la classificació.

Aquest any hi ha hagut un augment de jugadors, cosa que ens ha permès ampliar els horaris de l'escola de tennis taula, que està dirigida per dos monitors: el David i l'Àlfred.

VINE A JUGAR A TENNIS TAULA

**ESCOLA DE TENNIS TAULA
PER A TOTES LES EDATS.
INFORMA-TE'N.**

Durant la Festa Major d'Horta vam organitzar un torneig al parc de la Unitat.

Curiositats del tennis taula

• El primer torneig social de tennis taula al Centre Parroquial d'Horta va ser l'any 1936.

• L'any 1979 es va participar per primer cop en un campionat d'Espanya. Va ser a Tarragona i hi va participar l'equip juvenil format per: Josep Magrans, Josep Homar, Jaume Miró i Felipe Olivera. I van quedar els 11 ens d'Espanya.

Secció de Tennis Taula

vivències

M'agraden les plantes (II)

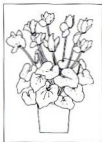
En el BUTLLETÍ núm. 43, de març del 1995, vaig parlar per primera vegada de plantes. Com que la meua afició pel jardí va creixent, us vull explicar alguna cosa més dels seus encants.

Cada dia, a part del treball que representa tenir cura del jardí, m'hi passejo tres o quatre vegades per contemplar la bellesa de les plantes i les flors. L'esperit s'enlaira tot admirant l'obra del nostre Pare.

Ja us vaig dir que tinc un fitxer de les plantes del meu jardí. De cadascuna tinc una foto en color i una explicació de com és i de les atencions que necessita.

Avui us parlaré d'algunes plantes de la temporada tardor-hivern.

CICLAMEN (*Cyclamen*). És una planta molt agradable, que neix d'un tubercle i fa flors llampanes, vermelles, roses i blanques. Les fulles, molt elegants en forma de cor,

són d'un verd fosc o argentades. Les flors comencen a aparèixer a final de l'hivern i continuen durant 2 o 3 mesos. No els ha de tocar el sol. Els tubercles poden ser plantats al final de l'estiu en un test de 12,5

cm, amb una mescla d'humus (1) i de terra bona, en parts iguals. El capdamunt del tubercle ha d'estar pel damunt de la superfície de la terra; altrament, s'hi podria acumular aigua i fer-lo malbé. La terra ha d'estar humida i les plantes s'han de mantenir en ambient fresc (13^a-16^aC). Mentre creixen, adobeu-les cada dues setmanes (amb adob líquid). Durant la floració s'han de regar bé amb aigua tèbia i no calcària. Necessiten un grau d'humitat bastant alt. S'han de polvoritzar les fulles amb freqüència. Vigileu sovint si s'hi posen insectes; useu un polvoritzador d'aigua potent per a eliminar-los. Quan, el mes de març, les flors es marceixen, afavoriu el repòs de les plantes disminuint gradualment l'aigua fins que el fullatge s'ha mort. Deixeu-les aleshores gairebé seques, dins el test, en un lloc fosc i ombrejat fins al setembre. En aquest moment elimineu les fulles mortes i trasplanteu els tubercles a terra nova.

Per tal d'estimular la florida: Abundància

(1) Matèria orgànica descomposta que forma part del sòl. En el comerç de la jardineria hom ven sovint humus sota el nom de torba.

d'aigua. Mantingueu les plantes fresques i humides (però no ruixeu les flors). Respecteu el període de repòs.

Problemes especials del ciclamen: Fullatge esgrogueït, corona suau i ferma. En són les causes l'aire calent i sec. Al ciclamen no li agrada la temperatura per sobre dels 15^aC. Altres causes possibles són el poc rec i el sol directe. Col·lapse de la planta, corona tova i podrida. Causes: rec excessiu, especialment des de dalt. No deixeu mai que l'aigua s'entolli a la corona carnosa.

JACINT (*Hyacinthus orientalis*). Els jacints són plantes bulboses, amb tija de 25 cm i fulles llargues i estretes. Fan espigues de flors molt oloroses; són disponibles en

molts matisos de vermell, de blau, de groc i de blanc. Poden ésser forçats a florir a la primavera o a l'hivern, però únicament una vegada; després han de ser trets a l'exterior.

Han d'estar en un lloc clar, però el sol no els és pas necessari. Useu una barreja de parts iguals de terra i d'humus que dreni fàcilment. Regueu en abundància mentre la planta creix. Planteu els bulbs al setembre si voleu que floreixin per Nadal; mantingueu-los frescos (10^aC) i en un lloc fosc fins que comencin a créixer; aleshores poseu-los en un lloc clar. Després de la florida, han de reposar vuit setmanes. Porteu-los, dins el test, en un lloc fresc (10^aC). No els adobeu. Els podeu multiplicar a base de rebrots, però és aconsellable l'adquisició de nous bulbs procedents d'Holanda. També poden ser cultivats sobre aigua; s'anomena *cultiu*

hidropònic. D'aquesta manera es pot veure el creixement de les rels i és molt divertit per als nens.

1. Omple el got amb aigua de pluja o amb aigua mineral, aigua que no sigui dura, amb algun terrós de carbó vegetal.

2. Que les rels no toquin a l'aigua.

3. Posar-ho en un lloc fresc (ben ventilat), a uns 10°C, i a les fosques.

4. Un cop per setmana mirar si té l'aigua necessària.

5. Quan la tija pugi 8 cm i el got s'ompli de rels, es pot treure a la claror i pujar la temperatura fins a 20°C.

Per tal d'estimular la florida: És útil un període fresc i a les fosques de 8-10 setmanes un cop plantats els bulbs; així esforça la florida per Nadal. Sense això, les plantes no formarien prou rels per aguantar una inflorescència grossa.

Problemes especials del jacint: Fulles grogues; els corrents d'aire generalment en són culpables. Altres causes possibles són el rec incorrecte i el test posat en un lloc amb llum insuficient.

Les poncelles no floreixen. El problema és aquí l'aigua. El rec inconstant pot ser la causa que les poncelles es morin sens florir; també pot passar si tot regant mulleu les poncelles.

FÚCSIA (*Fuchsia*). Aquestes plantes tant elegants poden arribar a 90 cm i fan

flors penjants vermelles, blanques, roses o purpúries (o de combinacions d'aquests colors). Llurs fulles són d'un verd fosc. Les fúcsies tenen aspecte de

mata i són apropiades per a cistells penjants o per a testos grossos. Es poden te-

nir sota grans arbres i exposició al N. Resisteixen durant molt temps la permanència a l'interior de les habitacions. El compost dels testos està format per terra de jardí, arena i fems vells en parts iguals. Les macetes de plàstic són preferibles a les de fang, ja que l'evaporació és menor. Han de rebre bona claror, però no sol directe, i la temperatura ha d'estar entre 13°C i 16°C. Les poncelles apareixen a la primavera i a l'estiu: aleshores adobeu cada dues setmanes. Amareu la terra d'aigua mentre la planta creix i escapceu-la quan comença a fer-ho, per tal d'afavorir la ramificació. Ruixeu el fullatge sovint i feu que hi hagi bona ventilació. Atenció a la mosca blanca. (Per atacar-la, planteu un gra d'all al test.) Hom pot fer esqueixos pel febrer; jo en faig a tot temps i arrelen fàcilment. És millor agafar els brots xupons que estan tocant a les arrels. Les plantes s'han de canviar de maceta cada any. No és bo que les rels estiguin tocant el test. Les tiges no són consistents i s'han de posar tutors.

Per tal d'estimular la florida: Ruixeu-la sovint i regueu-la molt. Ha de tenir ambient fresc i bona ventilació. Ha de passar un període fresc durant els mesos d'hivern, 7°C i amb molta menys aigua.

Ja fa temps que tinc ganes de tenir una bona col·lecció de fúcsies. Si algú hi està interessat, podríem fer intercanvis.

Un altre dia, si Déu vol, tornarem a parlar de plantes.

Joan Homar i Gibert

Capítol LIV

"Notas de sociedad" (1)

Se'm va ocórrer, potser en un moment "tonto", però també davant la dificultat de trobar nous temes, que podria ser interessant transcriure en aquest BUTLLETÍ les "Notas de Sociedad"—casaments, batejos, defuncions—publicades a la revista IDEAL al llarg dels seus vint-i-dos anys d'existència. Ja sé que serà molt llarg, òbviament massa llarg, i que no n'hi haurà pas prou amb un sol capítol del BUTLLETÍ. Perquè no ho sigui tant, de llarg, em limitaré a la notícia en si mateixa, prescindint de felicitacions i paraules de condol dirigides a les persones afectades.

Ja ho sé que molts de vosaltres, amics, sobretot la gent jove, ho considerareu un rotlló molt rotlló i una solemne ximpleria, però ja he fet constar abans que la idea se m'havia acudit possiblement en un moment "tonto". Sou ben lliures de girar full un cop llegides les dues primeres línies; no hi pas res a dir. Però també tinc la il·lusió que a força gent gran, sobretot als antics de la Casa, us pot fer una mica de gràcia anar recordant, pas a pas, efemèrides felices, també tristes, de coneguts, amics, parents i d'un mateix.

... per què no? Potser no pot deixar de ser oportú que algú recordi que es va casar i que el matrimoni és indissoluble; que un altre tingui consciència que és batejat i que, conseqüentment, és cristià ara i per sempre més. I els difunts... Els difunts sí que, des de l'altre món, recordaran perfectament el dia que ens van deixar per passar a millor vida.

Per tant, sense més preàmbuls, passo a la feina, preparat per encaixar, humilment i amb comprensió, els comentaris més o menys desaprobatoris que es puguin produir.

Tradueixo de la llengua de Cervantes...:

IDEAL núm., 1. **Gener de 1944.** — Confortat amb els sants sacraments, el passat dia 11 entregà

l'ànima a Déu el soci Jaume Brasó Grau a l'edat de 64 anys.

Núm. 2. Febrer 1944. —

Confortat amb els sants sacraments, ha mort, de manera quasi sobtada, el nostre estimat consoci Josep Payerol Mari, a la matinada del dia 29 de desembre.

Núm. 3. Març 1944. — El nostre estimat consoci i particular amic Joan Martínez ha vist afavorida la seva llar amb el naixement del seu segon fill al qual s'ha imposat el nom de Joan.

Núm. 4. Abril 1944. — Ha estat demanada en matrimoni la mà de la senyoreta Maria Teresa Terrats per al jove, militant d'Acció Catòlica, Xavier Mercader i Camps.

Núm. 6. Juny 1944. — Confortat amb els auxilis espirituals, ha mort sobtadament don Joan Crusellas Fabra, catòlic exemplar i assidu concurrent de la nostra sala d'espectacles.

En l'enllaç anunciat per al pròxim dia 9 entre el nostre director escènic Francesc Toboso i la senyoreta Maria Ribó vénen a unir-se dos cognoms dels més volguts entre nosaltres.

Núm. 8. Agost 1944. — El passat dia 15 de juliol se celebrà solemnement al nostre temple parroquial l'enllaç matrimonial entre la senyoreta Joaquina Massana i el jove Bernardino Grau.

Se celebrà el passat dia 19 l'enllaç matrimonial entre el jove Joan Colominas i la senyoreta Francesca Boada del nostre grup de

Juventut Femina d'A.C.

El nostre estimat company d'administració senyor Ramon Llunell ha vist afavorida la seva llar amb el naixement d'un nou plançó.

També la família del nostre bon amic Joan Romani s'ha vist augmentada amb el naixement d'un altre nen.

Confortada amb els sants sagraments i després de llarga malaltia suportada amb cristiana resignació, ha mort, a la Seu d'Urgell, Maria Caminal i Dafis, germana del nostre delegat d'Aspirants.

Núm. 9. Setembre 1944. — *El tresorer del Centre Parroquial, Ferran Solé, s'ha vist afavorit amb una nena que arrodoneix la parelleta i a la qual s'ha imposat el nom de Maria del Carme.*

El soci Frederic Puigmartí ha vist augmentada la seva ja nombrosa prole amb el naixement d'un nen a qui s'ha imposat el nom de Jordi.

Amb el nom de Joan ha estat batejat el primer fill que ha alegrat la llar del nostre estimat consoci Salvador Farrés.

I el darrer agraiat en aquest pluja de nens ha estat el soci Jaume Estebe, que s'ha vist agraiat amb la vinguda al món de la seva segona filla Carme.

Núm. 10. Octubre 1944. — *Felicitem els nostres consocis: Manel Pastó Pons pel naixement del seu fillat Manel. A Miquel Pujol i Massana pel del seu hereuet miquel. A Josep Martí Botey pel del seu fillat Josep. I a Tomàs Romani Franquet pel de la seva neta Maria Eulàlia.*

Confortada amb els auxilis espirituals descansant en la pau del Senyor la virtuosa senyora Soletat Carol Bujons, esposa, mare i mare política dels nostres consocis i dilectes amics Josep Garreta, Andreu Garreta i Manuel Fabregat, respectivament.

Núm. 11. Novembre 1944. — *"Dol en el Centre" i "En Ramonet és mort" són les capsaleres de dos articles dedicats a la mort d'un dels socis més preclars dels Lluisos: en Ramon Ribó i Vallibera, ex-president, ex-director d'escena i ex-tot, figura senyera de la Casa.*

Confortada amb els sants sagraments ha passat a millor vida la senyora Carme

Sabadell i Puig, mare dels nostres estimats socis Martí i Frederic Torné.

Ha mort també de manera quasi sobtada, confortat amb els auxilis espirituals, el senyor Alexandre Gallemí i Ribó, pare polític del nostre company de redacció Pere Solé i Sans.

Núm. 13. Gener 1945. — *El passat dia 2 de desembre va contraure matrimoni al nostre temple parroquial el nostre particular amic Jordi Manén Marqués amb la distingida senyoreta Montserrat Pérez Goig.*

El passat dia 7 del corrent va morir l'àvia del jove d'Acció Catòlica i excel·lent jugador de bàsquet Joan Barnet.

Núm. 14. Febrer 1945. — *Ha mort cristianament la virtuosa senyora donya Concepció Puig i Grau, germana de qui fou entusiasta protector del nostre Centre, don Joaquim Puig (el senyor Quimet), q.e.p.r.*

El nostre particular amic i administrador d'aquest butlletí, Ramon Llunell, ha passat per la dolorosa prova de la mort de la seva filleta de sis mesos d'edat.

Núm. 15. Març 1945. — *El passat dia 7 de febrer va passar a millor vida, després de rebre els sants sagraments, donya Carme Andilla, mare del nostre bon amic don Josep M. Castells.*

També va morir cristianament, el dia 20, don Fèlix Parés i Micalet, pare del nostre estimat consoci i amic don Francesc Parés.

Donya Carme Subirà, esposa del nostre col·laborador i amic don Magí Valls, ha sofert una delicada intervenció quirúrgica de la qual, segons en informen, millora ràpidament.

El vocal de esports de l'Aspirantat, Jordi Miró, ha sofert la pèrdua de la seva mare, i l'aspirant Josep M. Castells la de la seva àvia.

Núm. 16. Abril 1945. — *La senyoreta Maria Sitjà, ex-secretària de la Joventut Femenina, contraurà matrimoni el pròxim dia 13 amb el senyor Baldomero Oliveras Juncà.*

La llar dels joves esposos i apreciats amics Francesc Toboso i Maria Ribó s'ha vist beneïda pel Senyor amb el naixement del seu primer plançó, al qual li serà imposat el nom de Francesc.

El nostre bon amic i insigne col·laborador don Felip Capdevila ha passat per la trista prova de perdre la seva bona mare, donya Carlota Rovira. Confortada amb els sants sacraments, illurda a Déu el dia 7 del corrent. També comuniquem als lectors la mort de don Josep Durall, pare del nostre consoci don Joaquim Durall.

Degut a l'avançada data, no poguérem inserir en el passat número la notícia de la mort de donya Margarida Serra i Puig, àvia del nostre consoci Joan Bartolí i Bonany.

Núm. 17. Maig 1945. — La llar del nostre estimat consoci Josep M. Borrull s'ha vist alegrada pel naixement d'un nen al qual s'ha imposat el nom de Jordi.

El passat dia 25 d'abril va morir a conseqüència d'una delicada intervenció quirúrgica el Sr. Ignasi Lapiedra, pare de la Srta. M. Àngels Lapiedra, militant de la J.F. d'A.C.

Núm. 18. Juny 1945. — No ens fou possible inserir en el darrer número la defunció, el 23 d'abril, del Sr. Estanislau Farrés Lorac, avi del jove Andreu Cortés, tresorer de la Joventut Masculina d'Acció Catòlica.

Enhorabona a Josep Morros, bon amic i consoci, pel naixement de la seva fillota Maria del Carme, batejada el dia 10 del passat mes de maig.

Núm. 19. Juliol 1945. — El nostre amic i col·laborador Felip Capdevila ha vist augmentada la seva llar amb un nou fruit de benedició, un preciós nen que rebé el Sant Baptisme el dia 7 dels corrents, havent-li imposat el nom de Felip. Salvador Bes Cuadrado està també d'enhonorabona pel seu primer plànç, batejat el passat dia 1 amb el nom de Josep Maria.

Igualment, Josep M. Terrades ha celebrat la vinguda al món d'un nou filllet, fet cristià el dia 30 de juny amb el nom de Ricard.

Núm. 21. Setembre 1945. — El passat dia 26 contragué matrimoni a l'església parroquial de Sant Antoni el que fins ara havia estat delegat dels Aspirants de la JAC, Josep Caminal Dafis amb la senyoreta Mercè Palau.

El dia 2 del mateix mes tingué lloc l'enllaç matrimonial de la senyoreta Maria Llobet, de la JF, amb el jove Jaume Conill Auger.

El passat dia 4 celebrà solemnement el seu enllaç la jove Angelina Civit Giraut, també de la Joventut d'A.C., amb el jove Frederic Canut Gené.

Núm. 23. novembre-desembre 1945. — El 28 d'octubre, als setanta-quatre anys d'edat, moria cristianament qui fou bon amic i antic soci del Centre, en Josep Mari Ventura. Darrerament, i amb motiu de les Noces de Diamant del Centre, fou objecte d'emotiu homenatge entre els cinc socis més antics.

Núm. 24. Gener-febrer 1946. — El dia 1 de gener fou batejat el nen Miquel, fill de Francesc Terrats i Antònia Olivé, aquesta de la branca de senyores d'A.C., bons amics nostres.

A darrera hora ens arriba la trista nova de la mort de don Francesc Casademont Vilà, pare del nostre col·laborador F. Casademont, ocorreguda el passat 11 de febrer.

El dia 21 de desembre va morir don Josep Casajuana Ochoa, pare del nostre company Josep Casajuana de la JAC i ex-president de l'Aspirantat.

A últims de desembre va contraure matrimoni en el santuari de Nostra Senyora del Collell, la senyoreta Anna Casademont, de la J.F. d'A.C., amb el jove Marcel·lí Laporta.

Núm. 25. Març-abril 1946. — A mitjans del pròxim mes de maig contraurà matrimoni el jove Josep Julià Pujol, fill del nostre apreciat amic don Josep Julià, president de l'A.C. Parroquial, amb la senyoreta Núria Maresc Armengol.

També el mateix mes celebrarà enllaç matrimonial en Josep Casas i Piqué, ex-secretari de la JAC, amb la senyoreta Francesca Moreno Perelló.

El dia 7 del passat mes de març va morir la senyora Eulàlia Corominas i Bartomeu, mare del nostre bon amic i consoci don Alexandre Saló.

Núm. 27. Juliol-agost 1946. — El dia 17 de juliol s'uniren en matrimoni els joves Josep M. Torres Jové i M. Àngels Lapiedra Auter, ambdós de la nostra joventut d'A.C.

Per a l'11 de setembre s'anuncia l'enllaç de Montserrat Ribó Fàbregas de la J.F. d'A.C., amb el jove Joan Pujals Batallé.

El dia 3 del corrent fou batejada la nena Pilar

Serra Llimona, filla dels nostres bons amics *Jaume Serra Boada* i *Pilar Llimona Gisbert*. El dia 11 rebé també el sant baptisme el nen *Ramon Toboso Ribó*, segon plançó del nostre estimat director d'escena, en *F. d'A. Toboso*.

I ara encomanem a Déu l'ànima d'Assumpta Recolons Olivé, esposa del nostre bon amic Joan Terrades i Carné, que, després de llarga i dolorosa malaltia, descansà en la pau del Senyor el dia 4 dels corrents.

Núm. 28. Setbre-octubre 1946. — Als 21 anys d'edat ha mort, a finals del mes d'agost, el tan exemplar amic i volgut consoci *Agustí Vintró Artigas*, delegat de pietat de la *J.M. d'A.C.*

Núm. 29. Novembre-desembre 1946. — Ens plau consignar el naixement del tercer plançó del nostre volgut President, *Ferran Solé i Sans*. Es tracta d'una formosa nena que nasqué a la vida de la *Gràcia* el dia 19 de setembre i a qui s'imposaren els noms de *Matilde, Mercè* i *Eulàlia*.

El dia 20 d'octubre també va ser batejat el nen *Joan Eugeni Serlavós Deprer*, fill del nostre consoci *Joan Serlavós*.

El dia 19 de novembre va morir, després de llarga malaltia, la senyora *Joaquima Simó, viuda de Francesc, àvia del nostre estimat consoci Eusebi Martí* i de la jove *d'A.C. Milagros Martí*.

També els nostres consocis *Francesc i Rafael González* i la senyoreta *Brígida Boada* han passat pel dolorós trànsit de la mort del seu avi *Francesc Boada*, mort sobtadament a l'edat de 79 anys, el passat 26 de novembre.

També hem de lamentar la defunció, el 24 de novembre, del *Rvnd. Pare Fèlix Vincenza*, sacerdot salesià que tantes atencions tenia dispensades als nostres parroquians.

Núm. 30. Gener-febrer 1947. — *Montserrat Pujol Pujol*, filla del nostre

consoci *Miquel Pujol Massana*, fou batejada el dia 5 de gener.

Isabel Busquets Manén, filla de *Joan Busquets* i d'*Esperança Manén Marqués*, fou batejada el dia 12 de gener.

Josep M. Pla Sopera, fill de *Josep Pla Casanovas* i de *Maria Teresa Sopera*, fou batejat el dia 15 de gener.

Preguem pels socis i familiars de socis que el Senyor s'ha emportat darrerament: Sebastiana Puig Gribé, Climent Bonet Castellà, Dolores Torrents Mestres, Ramon Badia Ginesta, Eulàlia Julià Pujol, Josep Comas Villarrubias, Josep Fumadó Armengol, Francesc Xarau Giol i Salvador Algueró Sedó.

(En aquest número 30 hi havia un article dedicat a la mort de *Josep Comas Villarrubias*, "Avi Comas".)

Núm. 31. Març-abril 1947. — El pròxim mes de maig tindrà lloc l'enllaç del jove *Manel Laporta* amb la senyoreta *Roser Matute*; també la del jove *Francesc Casademont* amb la senyoreta *M. dels Àngels Mercader*. Els quatre són militants de les branques juvenils de la nostra Acció Catòlica.

El dia 17 de març tingué lloc, a la nostra església parroquial, el bateig de la nena *Elisabet Julià* i *Maresc*, filla primera del nostre bon amic *Josep Julià* i *Pujol*.

El dia 15 del mateix mes fou batejada la nena *M. del Carme Mari*, filla del nostre amic *Joan Mari*, ex-president del Centre.

Núm. 32. Maig-juny 1947. — Ha contret matrimoni a la nostra Parròquia, el dia 12 de maig, el nostre bon amic, magnífic actor del nostre quadre escènic i gran animador de les festes sardanistes, *Miquel Bonet* i *Payerol*, amb la senyoreta *Neus Marimon*. També ha contret matrimoni, a la Parròquia de la Sagrada Família, el jove *Tomás Borràs Duran* amb la senyoreta *Teresa Avizanda Sellarés*.

L'avi Comas l'any 1931, a Sant Miquel del Fai

Deixàrem de consignar en el número anterior el naixement de la nena Josefina Aragall i Lienas, batejada el 7 de març, filla del secretari del Centre Josep Aragall.

Núm. 33. Juliol-agost 1947. — Per part del jove Joan Ollé ha estat demanada la mà de la presidenta de la J.F. d'A.C., Montserrat Manén.

Milagros Martí, bibliotecària de la mateixa Joventut, realitzarà enllaç matrimonial amb el jove V. Collell, el proper mes de setembre.

Teresa Bayona, també de la mateixa Joventut, ha estat demanada en matrimoni per part del jove i intel·ligent col·laborador d'aquesta revista, en Francesc Vendrell.

El dia 1 de juliol tingué lloc el bateig de la nena Maria Mercè Llunell, filla del nostre administrador Ramon Llunell.

El mateix dia, el de la nena Maria Glòria Pujals i Ribó, primer do de Déu per a la Montserrat Ribó, de Pujals, de la nostra A.C. Femenina.

La nostra il·lustre col·laboradora Marina de Castarlenas ha passat per la sensible prova de la mort de la seva estimada mare, donya Antonieta Augurel i Pellicer, desapareguda d'aquest món el dia 22 de juliol.

El dia 21 de juny moria també la senyora Teresa Aragall i Bonet, mare del nostre delegat de Cafè, Miquel Magrans, i àvia del jove Josep Magrans.

El dia 9 de juliol passà a millor vida don Patrici Larrafeta i Casellas, avi de la jove d'A.C. Brígida Boada.

El dia 26 del mateix mes moria igualment don Josep Sala Martínez, antic amic de casa nostra i mestre que fou dels Portants del Sant Crist de la nostra Parròquia.

Núm. 34. Setembre 1947. — El dia 15, com ja s'anuncià anteriorment, tindrà lloc, a Montserrat, l'enllaç dels joves Vicenç Collell Alamany i Milagros Martí Francesc, ambdós militants de les joventuts d'A.C.

A l'edat de 70 anys, confortat amb els sants sagraments, moria, el dia 12 del passat mes d'agost, el senyor Isidre Bel Carol, pare del nostre dinàmic consoci Manel Bel.

Núm. 36. Novembre 1947. — El dia 26 d'octubre va ser batejat Frederic Magrans Fontrodona, nét de donya Joana Bonet Fumadó, de la branca de dones d'A.C.

El dia 9 del corrent ho fou el nen Francesc d'A. Mercader Terrats, primer plançó del matrimoni Xavier Mercader-Teresa Terrats, ambdós de la nostra A.C.

El dia 31 d'octubre, confortat amb els sants sagraments, després d'una llarga i dolorosa malaltia, moria don Josep Morist i Brugués, pare de Maria Morist de la nostra A.C.

(Continuarà.)

Pere Solé i Sans (Soci núm. 1)

**Catalunya,
un país solidari**

Moltes associacions t'estan esperant. Truca'ns

900 300 500

O vine a la Direcció General d'Acció Cívica
o a l'Oficina de Benestar Social més propera.

Generalitat de Catalunya